

[Nørskov.]

aaret 1930—31 var nedbragt til 41½ Mill. Kr. Denne stærke Reduktion af Udgifterne nødvendiggjorde en Indskrænkning af Hærens Størrelse fra 52 Batailloner til 35; der blev afskediget ca. 300 Linieofficerer og ca. 900 Linieunderofficerer. Den nu gældende Ordning af 1932 nedsatte yderligere Udgifterne fra 41½ Mill. Kr. til 35½ Mill. Kr., de 24 Mill. Kr. blev tildelt Hæren og de 11½ Mill. Kr. tildelt Flaaden. Bataillonernes Antal gik ned til 24, hvorved Hæren i Løbet af faa Aar praktisk talt var blevet halveret. Medens vore Militærudgifter f. Eks. i Finansaaret 1894—95 udgjorde 27 pCt. af Statens Udgifter, saa udgør de nu ca. 10 pCt. Den kommanderende General har dog udtalt, at

„der blev ved Nyordningen af 1932 skabt en i sin tekniske Opbygning bedre Hær end den tidligere. Dens Hovedmangel er, at den er for lille. Rigtigt sammendraget vil den dog paa Grund af dens højere Kvalitet bedre end den tidligere være i Stand til at løse Hovedopgaven, Forsvaret af Sjælland.“

Luftforsvaret af København blev udskudt i 1932, idet man ønskede at afvente Resultaterne af Forhandlingerne i Genève angaaende Forbud mod Luftbombardement af Byer, men den kommanderende General udtaler i sine Bemærkninger til Ordningen af 1932, at det er et ubetinget nødvendigt Led i Forsvaret.

Forsvarsordningen af 1932 blev imidlertid til under andre Forudsætninger end de, der er gældende nu. Der var dengang endnu Grund til at tro, at Nedrustningskonferencen skulde føre til et Resultat og dermed til bedre og roligere Forhold mellem Landene. Vi maa dybt beklage, at dette Haab synes at være bristet, og at Verden er gledet ind i den Tilstand, hvor Mistillid og Mistro fører til en Uro og Gæring, der indeholder den største Fare for Fredens Bevarelse. Vi har set, at de mange Pagter og Overenskomster, der igennem Aarene er indgaaet mellem Landene, er i rask Opløsning, og for nogle Landes Vedkommende ser det endogsaa ud til, at de glider hen imod det gamle Militæralliance-system, som var saa fremtrædende i Aarene før 1914.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var i sin Forelæggelsestale inde paa Spørgsmaalet om det gamle Neutralitetsprincip og mente, at det var trængt tilbage, og at det mere var Solidaritetsprincippet, som i Fremtiden blev det gældende. Det ærede Medlem henviste i saa Henseende til For-

holdene ved Middelhavet, hvor der ogsaa blev stillet Krav til de smaa Stater. Jeg vil herom gerne sige, at der er jo en Del, der tyder paa, at det ærede Medlem har Ret, men enten det nu bliver Neutralitetsprincippet eller det bliver Solidaritetsprincippet, som i Fremtiden bliver det afgørende, anser vi det for en bydende Nødvendighed, at vi viser vor alvorlige Vilje til at gøre vor Pligt, baade over for vort gamle Land og over for Folkenes Forbund. Vi har ogsaa altid forstaaet Folkeforbundspagten saaledes, at ved de Rettigheder, vi gennem vort Medlemsskab fik, fulgte tillige Pligter og navnlig Pligten til at yde Modstand mod et Overfald paa vort Land. Der foreligger jo ogsaa talrige Udtalelser fra ledende Statsmænd, hvoraf det fremgaar, at de nærer den samme Opfattelse, og for nylig kom det for øvrigt meget stærkt frem i et fransk Blad. Andre smaa Stater er gaaet ud fra den samme Forudsætning, og her kan jeg i særlig Grad henvise til vort Naboland Sverige.

Ovre i Sverige er Forsvarsspørgsmaalet jo ogsaa paa Dagsordenen i denne Tid, Der har været nedsat en Kommission til at overveje Spørgsmaalet, og der er samlet et Flertal om en Ordning til et Beløb af 152 Mill. Kr. Der er Socialdemokrater, som har taget Reservation over for Forslaget, men det er karakteristisk, at i deres Reservation siger de, at de finder det ikke Umagen værd at tage det gamle Spørgsmaal, om Sverige kan forsvare sig, op til ny Diskussion. Det eneste Svar, som efter deres Opfattelse kan gives paa et saadant Spørgsmaal, er, at Sverige bliver nødt til at forsvare sig, hvis det angribes, og at det ikke maa savne Midler til sit Forsvar. Den svenske Forsvarsminister udtalte ved et Møde i Nyköping i Efteraaret — Referat findes i „Social-Demokraten“ for 13. December 1935 — følgende, som jeg synes er meget interessant:

„Det er naturligt, at Tidens urolige Forhold kalder paa en særlig Opmærksomhed om Forsvarsproblemet.“

Saa gaar han videre og siger, at

„Statsmagterne staar nu over for et nyt Vejskel. Paa den ene Vej, hvor Socialdemokratiet medvirker, kan man opnaa, at et anseligt Flertal inden for Rigsdagen og inden for Folket stiller sig bag en Forsvarsordning med en forstærket militær Effektivitet, at denne Forsvarsordning stabiliseres i en betydelig Tidsperiode, at Forsvarsspørgsmaalet føres ud af Partistridighederne, og at der skænkes Militæret Arbejdsro.“

Det er jo en meget positiv Udtalelse af den